

Sammenholdt med de øvrige forslag, som regeringens har fremsat tidligere, som bl.a. giver bedre muligheder for at overføre underskud i en uendelighed, bliver det efterhånden sådan, at det kun er de mest småbegavede eller eventuelt rendyrkede idealister inden for erhvervslivet, som er tvunget til at betale skat.

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, der er noget, partierne til venstre for Kristeligt Folkeparti ikke har forstået. Det må vi konstatere.

Selvfølgelig er det da væsentligt med lavere skat på arbejde, men det er altså også væsentligt at have selvstændige, privatejede virksomheder med en ordentlig konsolideringsgrad. Det er jo det, der især er problemet ved privatejede virksomheder, at ved hvert generationsskifte så tømmes kassen. Så skal alle reserverne udbetales, og så begynder man på en ny med en maksimal kassekredit, en dårlig konkurrenceevne, en dårlig konsolidering og risiko for fallit.

Det er jo det, det her forslag skal modvirke. Det skal sikre, at velkonsoliderede virksomheder kan køre videre som velkonsoliderede virksomheder. Det er helt nyttigt for os.

Det er da rigtigt, at der så henstår ubeskattede penge i virksomheden og forhåbentligt i mange år, for at sige det sådan, men skulle de penge blive sat til engang, ved at det offentlige går glip af skatten, så synes jeg, at den risiko er til at overse. Man vil jo også kunne trække et tab fra i skat, ikke sandt, hvis man vel at mærke formår at komme til at tjene penge igen. Det er jo så det, der sker her.

Derimod er vi meget på vagt over for, at der kommer penge ud af virksomhederne, at der trækkes kapital ud fra erhvervslivet, som går til privatforbrug osv. Det kan vi ikke leve med i Kristeligt Folkeparti.

Men at penge, optjent i virksomhederne, bliver stående i virksomhederne ubeskattet, det er vi helt med på. Derfor synes vi, at det her er et godt forslag.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerisen (S):

Nu er det ofte sådan, at det dér med venstre og højre defineres forskelligt og også, hvem der har indsigt i hvad, men jeg forstår så, at hr. Ole M. Nielsen har et meget klart synspunkt om det.

Må jeg komme med et lille citat fra en artikel, som professor Ole Bjørn har skrevet:

»Endvidere må det også anføres, at en række af de beskatningskrav, som et generationsskifte vil udløse, alene består i at udligne de fordele, som virksomhederne har haft under sin levetid, men som ikke hidtil har udløst beskatning i forbindelse med løbende drift.«

Skal der være nogen mening med det, og hvis man ikke bare skal udskyde i en uendelighed, så skal det altså beskattes. Det kan godt ske, at alle andre end hr. Ole M. Nielsen ikke har forstået det, men så har professor Ole Bjørn fra Syddansk Universitet altså heller ikke forstået det, vil jeg gerne sige til hr. Ole M. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg har ikke noget imod eksperter. Dem tror jeg såmænd nok på. Derfor tror jeg også, at professor Ole Bjørn har forstået det, men han havde en forkert præmis i forhold til det, jeg siger. Han taler nemlig om fordele, som virksomheden oparbejder i sin levetid. Det er jo lige nøjagtigt det, det her handler om: Virksomheden skal ikke opføre sig med at leve, fordi den skifter ejer eller indehaver. Formålet med det her er, at virksomheden, hvis det er et børsnoteret selskab, kan køre videre, uanset om aktionærerne dør eller skiftes ud.

Det er det, der er fidusen i det her, at virksomheden ikke skal begynde forfra, hver gang der er et generationsskifte. Det giver et mere stabilt og et mere konkurrencedygtigt og levedygtigt erhvervsliv. Det er det, vi vil.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerisen (S):

Nu er det sådan, at med forslaget tilgodeser man altså en medarbejder, der har været ansat 3 år, mens alle mulige, der kunne komme udefra og med forstand på at drive virksomhed, får andre betingelser at købe virksomheden på. Det drejer det her sig jo også om.

KL 21.20

Og så har hr. Ole M. Nielsen jo ret: Det er fidusen. Det var det udtryk, der blev brugt her: Det er fidusen. Det er der ikke brug for. Der er ikke brug for fiduser, men det tror jeg heller ikke hr. Ole M. Nielsen mener.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

For mig behøver ordene fidus såvel som profit ikke at være negativt ladede begreber. Sådan er det ikke. De kan sagtens være helt udmærkede.